

Cash-flow

Pojmem cash-flow rozumíme toky peněz „z a do“ podniku. Na rozdíl od nákladů a výnosů v sobě ukazatel obsahuje informaci skutečného prospěchu, což je důvod proč výkaz cash-flow může být „kvalitnější“ než výkaz zisku a ztráty. Jinými slovy může nastat výnos nebo náklad, který nebude skutečným příjmem a výdajem. Ukažme si rozdílnost na příkladu výnosu.

Zatímco ve výkazu zisku a ztráty by výnos zvyšoval zisk, zvyšoval zdanění a celkovou výkonnost společnosti, ve výkazu peněžních toků tomu tak nebude, jestliže se výnos nestane skutečným příjmem. Ve výsledovce se tak objeví i výnos, který se stane např. nedobytnou nebo těžce vymahatelnou pohledávkou ve výkazu peněžních toků nikoliv. Tam se až do okamžiku skutečného příjmu tato položka neobjeví.

Metody stanovení:

a) přímá metoda – oddělení skutečných příjmů a výdajů od ostatních položek účetnictví; pracnější metoda (v podstatě pro žádný jiný účel (než je výkaz o peněžních tocích) nepotřebujeme mít takové údaje vyčíslené)

b) nepřímá metoda – v hodně jednoduché rovině lze říci, že se jedná o výsledek hospodaření, který je upraven o nepeněžní položky hospodaření a o změny položek v rozvaze (investice, změny VK apod.)

Nepřímá metoda

Výsledek hospodaření je upraven o následující operace:

Operace nepeněžního charakteru

Neuhrazené náklady minulých a budoucích období

Neuhrazené výnosy minulých a budoucích období

Příjmy a výdaje, které jsou spojené s finanční a investiční činností

Problémy:

- Doporučení IAS7: I když je nepřímá metoda jednodušší, má omezení, nelze použít (není doporučeno standardem) univerzálně; obchází se použitím obou metod pro jednotlivé části celkového výsledku hospodaření.
- Rozdělení na tři činnosti (rozpor mezi výsledovkou a výkazem peněžních toků; provozní, investiční a finanční činnost) => chyby v jednotlivých „patrech“ výkazu.